NORAKSTS
Lieta Nr.A420767510
A00899-12/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 3.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējai *V.R.*, atbildētājas – Latvijas Republikas, pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *V.R.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 10.septembra lēmuma Nr.4962 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP vai atbildētāja) 2010.gada 10.septembra lēmumu Nr.4962 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts 2010.gada 15.jūlija Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.111499649 (turpmāk – Protokols) daļā, ar kuru *V.R.* (turpmāk – pieteicēja) saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 4.punktā, piemērojot naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[1.1] 2010.gada 15.jūlijā plkst.15.52 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors (turpmāk - inspektors) *A.K.* konstatēja, ka transportlīdzekļa vadītājs, kurš neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, bija novietojis stāvēšanai transportlīdzekli VW Golf, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk - transportlīdzeklis), */adrese/*, 326.ceļa zīmes darbības zonā, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk -CSN) 135.11.punkta un 135.2.punkta prasības, traucējot gājēju pārvietošanos pa ietvi, par ko noformēja Protokolu. Pārkāpuma fiksēšanas vietā tika veikta fotografēšana. Inspektors *A.K.* par šo pārkāpumu piemēroja naudas sodu 30 latu apmērā. Pieteicēja Protokolu apstrīdēja.

[1.2] Lai objektīvi izskatītu administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, no inspektora *A.K.* tika pieņemts paskaidrojums par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[1.3] VP RRP KPP konstatē, ka inspektors *A.K.*, pieņemot lēmumu, kļūdaini piemērojis LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktu. Pēc pārkāpuma konstatēšanas vietā veiktajām fotogrāfijām, transportlīdzeklis novietots stāvēšanai ceļa zīmes Nr.326 „Apstāties aizliegts" darbības zonā, taču dotajā gadījumā, korektāk būtu transportlīdzekļa vadītāju saukt pie administratīvās atbildības, piemērojot sodu par CSN 136.2.punkta prasību neievērošanu, t.i., par stāvēšanu vietās, kur novietotie transportlīdzekļi neļauj iebraukt vai izbraukt citiem transportlīdzekļiem un traucē gājēju pārvietošanos, jo dotajā gadījumā policijas darbiniekam nebija jāparedz, ka vienīgā persona, kas drīkst iebraukt */adrese/* pagalmā, ir *V.R.* SIA „*/Nosaukums/*" īpašniece un, ka citiem transportlīdzekļiem dotā nama pagalmā iebraukšana ir liegta. Līdz ar to lēmums daļā par LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 11.punkta pārkāpumu ir atceļams un administratīvā lietvedība šajā daļā izbeidzama.

[1.3] Šajā gadījumā būtiski ir tas, ka *V.R.* transportlīdzekli bija novietojusi stāvēšanai uz iebrauktuves ceļa nama pagalmā gandrīz pilnībā nošķērsojot ietvi, neļaujot iebraukt vai izbraukt citiem transportlīdzekļiem un traucējot gājēju pārvietošanos apmēram 30 minūtes. Blakus */adrese/*

atrodas arī sabiedriskā transporta pietura.

[2] 2010.gada 8.oktobrī pēc pieteicējas pieteikuma Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] 2010.gada 15.jūlijā pieteicēja vadīja SIA „*/Nosaukums/*" piederošo transportlīdzekli un laika posmā starp plkst.15.30 un 16.00 piebrauca pie sev piederošā nekustamā īpašuma */adrese/,* lai transportlīdzekli novietotu īpašuma iekšienē (caurbrauktuvē starp ielu un pagalmu). Tā kā iebrauktuves vārti bija aizslēgti, tad pietecēja bija spiesta doties uz ēku, lai paņemtu pagalma vārtu atslēgu. Transportlīdzeklis uz to laiku tika novietots uz brauktuves iepretim savas mājas vārtiem. Brauktuve tur ir pietiekami plata, un īslaicīgi novietotā vieglā automašīna nevienam gājējam netraucēja. Uz ielas braucamās daļas automašīnu atstāt nedrīkst, jo attiecīgais ielas posms atrodas ceļa zīmes Nr.326 darbības zonā. Kad pēc īsa brīža pieteicēja pienāca pie sava transportlīdzekļa, viņa konstatēja uz transportlīdzekļa loga atstātu Protokolu.

[2.2] CSN 136.2.punkta teikuma pirmajā daļā ietvertā norma, kas aizliedz automašīnām stāvēt citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem pēc sava mērķa ir radīta priekš tam, lai netiktu ierobežotas nekustamo īpašumu īpašnieku vai tiesisko valdītāju iespējas ar automašīnām iekļūt savos īpašumos. Turpretim, stāvēšanas aizliegums var būt attiecināmas uz citām personām, kam īpašnieki vai valdītāji nav devušas attiecīgas atļaujas. Kas attiecas uz pieteicēju un nekustamo īpašumu */adrese/,* tad pieteicēja ir tā vienīgā īpašniece. Atbilstoši Civillikuma 1036. un 1039.panta nosacījumiem pieteicējai ir tiesības noteikt to personu loku, kas var lietot namīpašuma iebrauktuves vārtus, regulēt iebraukšanas režīmu viņai piederošā īpašuma pagalmā. Atļauja ar automašīnu iebraukt mājas pagalmā nevienai citai personai kā tikai S1A „*/Nosaukums/*" direktorei nav dota. Ar īrniekiem slēgtajos īres līgumos īpaši atrunāts aizliegums iebraukt ar auto mājas pagalmā un lietot nama caurbrauktuvi (vārtus). Turklāt vārti regulāri ir aizslēgti, bet atslēga atrodas SIA „*/Nosaukums/*" biroja telpās, kur atrodas arī pieteicējas darbavieta (pieteicēja ir vienīgā SIA „*/Nosaukums/*" dibinātāja un amatpersona). Līdz ar to SIA „*/Nosaukums/*" piederošā transportlīdzekļa stāvēšana pretim nama */adrese/* vārtiem nevar aizskart citu personu likumīgas tiesības iekļūt attiecīgajā nekustamajā īpašumā. Tas, ka inspektors nezināja, ka pieteicēja ir nekustamā īpašuma */adrese/* īpašniece, nebūt nenozīmē, ka viņa lēmumu nebija iespējams atcelt, kad policijas iestādē tika izskatīts pieteicējas apstrīdēšanas iesniegums.

[2.4] Kas attiecas uz CSN 136.2.punkta teikuma otrajā daļa noradīto par aizliegumu traucēt gājēju kustību, tad vieta, kur gājēju ietve pārklājas ar iebrauktuvi ir pietiekami plata, gājēju kustība nav intensīva, pieteicējas vadītā mazizmēra auto neaizņem tik daudz vietas, lai kādam traucētu.

[2.5] Vadītāja saukšanai pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 4.punkta nepieciešams fiksēt, ka stāvēšanai novietotā automašīna reāli neļauj braukt citiem transportlīdzekļiem vai reāli traucē gājēju pārvietošanos. Tādēļ minētās tiesību normas izpratnē nepietiek, ka attiecīgā automašīna konkrētajā vietā teorētiski varētu neļaut citiem braukt vai traucēt pārvietoties.

[2.6] Protokolam nav pievienoti nekādi dokumenti, kas apliecinātu, ka uz ielas būtu bijuši vairāk kā tikai atsevišķi gājēji. Kas attiecas uz inspektora sniegtajiem paskaidrojumiem, ka sieviete ar bērnu ratiņiem esot bijusi spiesta apstāties, lai palaistu garām gājējus, tad grūti izprotams, kā policists, kurš intensīvi nodarbojas ar sabiedriskās kārtības sargāšanu un pārkāpēju sodīšanu, pēc vairāk nekā mēneša spētu atcerēties šādu sadzīves rakstura ikdienišķu epizodi. Turklāt administratīvā pārkāpuma sastāvu jau nevar veidot tādas ikdienišķas situācijas iestāšanās, ka viens cilvēks uz ielas padod ceļu otram, vai uz mirkli apstājas, lai kādu palaistu garām. Savā ikdienā cilvēkiem, pārvietojoties pilsētā, nemitīgi rodas situācijas, ka kādam jāpadod ceļš, kāds jāpalaiž garām, kaut kur iznāk uz brīdi apstāties. Likuma norma nevēršas pret šāda veida sadzīves situāciju rašanos, bet aizsargā gājēju tiesības bez traucējumiem pārvietoties par ielu, bet nepieciešamība palaist garām citus cilvēkus un uz pāris sekundēm apstāties, nekādi nav uzskatāma par gājēju pārvietošanās tiesību ierobežošanu. Turklāt faktiskajā situācijā pieteicējas transportlīdzekļa gabarīti ļauj gājējiem, ejot gar auto, pat samainīties.

[2.7] Nav saprotams, kādēļ inspektors sodīja pieteicēju „aizmuguriski", jo ceļu policijas

ekipāža atradās pie mājas. Likums paredz vadītāju sodīt aizmuguriski tikai tad, kad vadītājs nav sastopams, bet inspektors pārkāpuma vietā ir bijis klāt gan brīdī, kad tur tika novietots transportlīdzeklis, gan arī tad, kad tas aizbrauca. Līdz ar to viņam bija iespējas sastādīt protokolu parastajā kārtībā un uzklausīt pieteicējas paskaidrojumus.

[3] Savā paskaidrojumā atbildētāja pieteikumu neatzīst, pamatojoties ar Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādīto.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Lēmums, kas pieteicējai ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 135.2.punktu un LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 4.punktu.

CSN 136.2 apakšpunkts nosaka, ka ir aizliegts stāvēt vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Atbilstoši LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 4.punktam par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

No minētā izriet, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības par CSN 136.2.punktā minēto pārkāpumu, ir jāpierāda, ka:

1) transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai;

2) vietā, kur stāvošs transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

[7] Lietā nepastāv strīds par vietu, kur pieteicēja 2010.gada 15.jūlijā bija novietojusi savu transportlīdzekli stāvēšanai, t.i., */adrese/*.

Pieteicēja norāda, ka transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai tā, ka tas netraucēja braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem un netraucēja arī gājēju pārvietošanos.

Līdz ar to lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējas rīcībā ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs - stāvēšana vietā, kur transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

[8] Tiesa, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus - Protokolu (*lietas 32.lapa*), notikuma vietas fotouzņēmumiem (*lietas 34.-35.lapa*), pieteicējas sūdzību *(lietas 18.-22.lapa),* inspektora paskaidrojumu *(lietas 37.lapa),* - atzīst, ka ar tiem ir pierādīta pieteicējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Protokolā konstatēts, ka transportlīdzeklis */adrese/* stāvējis 30 minūtes. Arī pieteicēja ir norādījusi, ka transportlīdzekli novietoja stāvēšanai, lai dotos pēc atslēgām un atvērtu vārtus. Līdz ar to konstatējams, ka transportlīdzeklis atzīstams par novietotu stāvēšanai.

Lai gan pieteicēja uzskata, ka stāvēšanai novietotais transportlīdzeklis netraucēja gājēju pārvietošanos, tiesai no pievienotajām fotogrāfijām nerodas šaubas par to, ka transportlīdzekļa stāvēšanas laikā tika traucēta gājēju pārvietošanās. Pirmkārt, ir acīmredzams, ka transportlīdzeklis ir aizņēmis vismaz 2/3 gājēju ietves, tātad, tās lielāko daļu. Otrkārt, redzams, ka transportlīdzeklim brīvi garām paiet var tikai viens cilvēks, bet, ejot divatā, jau būs nepieciešams pagriezties sāniski, kas norādīts arī inspektora *A.K.* ziņojumā - gājēji bija spiesti pirms automašīnas apstāties un palaist pretī nākošo gājējus, jo sieviete ar bērnu ratiņiem nevarēja vienlaicīgi ar pretī nākošo gājēju paiet garām automašīnai. Treškārt, gājējs ir arī persona ar kustību traucējumiem ratiņkrēslos un persona, kas stumj kravu. Aplūkojot pievienotās fotogrāfijas, tiesai nav šaubu, ka personai ratiņkrēslā vai personai, kas stumj bērnu ratiņus, stāvēšanai novietotais transportlīdzeklis traucētu brīvi pārvietoties. Savukārt gadījumā, ja tiktu stumti divvietīgi vai trīsvietīgi bērnu ratiņi, pa ietvi transportlīdzeklim garām paiet vispār nebūtu iespējams.

Līdz ar to, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, ir secināms, ka pieteicēja, novietojot

transportlīdzekli stāvēšanai, tā, ka tas traucēja gājēju pārvietošanos, ir pārkāpusi CSN 136.2 punkta prasības un izdarījusi LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punktā paredzēto pārkāpumu.

[9] Vienlaicīgi tiesa pārbauda, vai konkrēto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu.

LAPK 21.pants paredz iespēju atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības maznozīmīga pārkāpuma gadījumā. Minētais pants nosaka, ka, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, iestādei vai tiesai ir jāizvērtē LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi un jāizdara lietderības apsvērumi saskaņā LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Proti, iestādei ar LAPK 21.pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Tiesa, ņemot vērā, ka pieteicēja par konkrēto pārkāpumu ir jau vairākkārtīgi sodīta, atzīst, ka attiecībā uz pieteicēju ar preventīviem pasākumiem nav iespējams nodrošināt CSN 136.2 apakšpunkta ievērošanu. Tādējādi LAPK 21.panta otrās daļas piemērošanai nav pamata.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējai par LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punktā paredzēto pārkāpumu noteiktais sods 30 latu apmērā ir tiesisks un pamatots, tādējādi Lēmums nav atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *V.R.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 10.septembra lēmuma Nr.4962 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese L.Andersone
Rīgā, 2012.gada 3.maijā